

19. — Монастиръ Зърце, Преображение Господне, около 30 километра с. з. отъ Прилѣпъ. По едно предание, записано въ началото на турското робство на църковната стена (срв. Гласник VI, 186), манастирътъ билъ съграденъ отъ монаха Германа, въ времето на Душана, и се смѣталъ като бащина на Германа и на внуцитѣ му митрополитѣ Йоанъ Зографъ и йеремонахъ Макарий Зографъ. При Баязида I манастирътъ запуснѣлъ и билъ продаденъ на кмета Константина и на неговитѣ синове Якова, Калояна и Димитрия, които обновили манастира, и той станалъ тѣхенъ имотъ, тѣхна бащина. Друго възобновление на манастира станало въ 1625 г., както личи отъ единъ надписъ въ притвора на църквата, надъ западнитѣ врата: † Изволеніемъ ѿца и спешеніемъ сина и сѣго дѣха писа се сій божьстванній храмъ ва лѣто , зрѣлг (7133—1625). Настоятель ермонахъ игѣмънъ Дамаскинъ и ктитор попъ Димитръ ѿ село Барбара и попадіа Калѣна и син мѣ Георгіа Негре . . . (Преписътъ несигуренъ, срв. Петковић, Старине, 41; Васиљевић, Прилеп, 114).

20. — Надписъ въ сѣщия притворъ отдѣсно: † Да се знаеть кога се писать припратъ. Настоя попъ Негре отъ село Зѣрзе, Іѡанъ Митрановъ и Пѣа и Митре и Костадин и. . . (Васиљевић, Прилеп, 114).

21. — Надписъ отъ 1636 год. подъ богородичната икона въ северното крило на сѣщата църква: Изволеніемъ ѿца і сина и сѣго дѣха писашѣ се сѣа сѣы ѡбрази ва лѣто зрѣд (7144—1636). Настоятель ермонахъ игѣмънъ Петроніе и монахъ Кирилъ и монахъ Симіонъ и монахъ Герасимъ и ви титоръ Нѣделко тѣрговецъ ѿ Дебра — Іѡфко, Димитре і Пѣа і Никола (Петковић, Старине, 41).

22. — Монастиръ Слѣпче, Продромъ, Рождество на св. Иванъ Предтеча, северо-западно отъ Битоля, на около четири часа пѣтъ. Манастирътъ е доста възобновенъ и е запазилъ малко отъ своитѣ старини. Надѣсно отъ входнитѣ врата на манастирското здание е ликътъ на Сѣы Кирилъ философъ, който съ дѣсната си рѣка благославя, а въ лѣвата държи книга. Тоя ликъ ще да е на Кирила Александрийски. Доу него сж ликоветѣ на св. Василия,